

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: P-3770/2024-16

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Brankici Bobšić, u pravnoj stvari tužitelja Branka Hundrića iz Zagreba, Kamenarski breg 4-a, OIB: 30609540352, zastupanog po punomoćnici Moniki Maretić, odvjetnici iz Zagreba, protiv tuženice Mirjane Lojbl iz Zagreba, Švarčanska ulica 7, OIB: 90096003114, zastupane po punomoćniku Antoniju Volareviću, odvjetniku iz Zagreba, radi utvrđenja, nakon glavne i javne rasprave zaključene 10. travnja 2026. u prisutnosti tužitelja i njegove punomoćnice Monike Maretić te tuženice i zamjenika njezinog punomoćnika odvjetnika Filipa Nenadića, dana 30. travnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se, kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

"I. Utvrđuje se da je tuženica Mirjana Lojbl, Topolina 1, Zagreb, OIB: 90096003114, nedostojna naslijediti svoga oca, pok. Vida Hundrića, Topolina 1, Zagreb, OIB: 13351827996, umrlog dana 26. travnja 2022.

II. Nalaže se tuženici Mirjani Lojbl, Topolina 1, Zagreb, OIB: 90096003114 naknaditi tužitelju Branku Hundriću, Kamenarski breg 4 A, Zagreb, OIB: 30609540352, troškove ovog postupka uvećane za zakonske zatezne kamate koje na iznos troškova teku od dana presuđenja."

II. Nalaže se tužitelju Branku Hundriću naknaditi tuženici Mirjani Lojbl troškove parničnog postupka u iznosu od 1.250,00 EUR, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj je 20. lipnja 2024. protiv tuženice podnio tužbu ovom sudu u kojoj je naveo da je rješenjem ovoga suda poslovni broj O-2750/2023 od 24. travnja 2024. upućen pokrenuti parnicu protiv tuženice radi utvrđenja njezine nedostojnosti za nasljeđivanje svog oca pok. Vida Hundrića, umrlog 26. travnja 2022. Nadalje je naveo da su tuženica i on djeca, a time i zakonski nasljednici pok. Vida Hundrića iza čije smrti se vodi navedeni ostavinski postupak pred ovim sudu. Isto tako tužitelj je naveo da je tuženica za života pok. Vida Hundrića više puta fizički napala, omalovažavala, i vrijeđala, te da je to učinila i na sam dan njegove smrti. Tužitelj je pojasnio da je tuženica 26. travnja 2022., nakon što se prethodno posvađala s pok. Vidom Hundrićem, te ga tom prilikom izvrijeđala, pod izlikom da se želi pomiriti, pozvala istog k sebi na ručak u kuću gdje živi. Pok. Vid Hundrić se odazvao pozivu, a nakon nekog vremena po dolasku, tijekom svađe koja je i tom prigodom izbila između njega i tuženice, ista ga je izvrijeđala, fizički napala te istjerala iz kuće uz dovikivanje: "Gubi se doma, otrovala sam te. Gubi se da ovdje ne umreš.". Pok. Vid Hundrić je potom

uspio doći do prvog susjeda Srečka Pavlovića koji živi pored tuženice od čije kuće ga dijeli samo ograda, a sve kako bi pobjegao od tuženice i zatražio pomoć, te je Srečku Pavloviću ispričao kako ga je tuženica fizički napala, navodeći da ga je "istukla i otrovala". Kada je pok. Vid Hundrić došao kući, pred dvorišnim vratima je pao na tlo gdje ga je prošao unuk Krešimir Hundrić kojem je, također, ispričao što se dogodilo. Krešimir Hundrić je potom pozvao hitnu medicinsku službu koja je pok. Vida Hundrića odvezla u bolnicu u kojoj je kasnije, isti dan i preminuo. Tužitelj je još naveo da je tuženica od susjeda Srečka Pavlovića i Krešimira Hundrića saznala da je pok. Vid Hundrić navedenim osobama ispričao cijeli događaj, a nakon što su joj isti prigovorili, tuženica je priznala događaj te podrugljivo ismijavala pokojnika govoreći "On je mene išao tužakati da sam ga istukla.". Tužitelj je nastavno naveo i da je unuk Krešimir Hundrić inzistirao na obdukciji kako bi se točno utvrdilo od čega je preminuo pok. Vid Hundrić, ali da tuženica kao kći to nije dopustila, dok se tužitelj nalazio na radu u Njemačkoj. Zaključno je tužitelj naveo da tuženica ne samo da nije htjela pružiti nužnu pomoć ostavitelju, odnosno, ne samo da ga je ostavila bez pomoći u prilikama koje su opasne za život ili zdravlje, već ga je upravo ona u takve prilike i dovela. Istaknuo je da je tuženica je fizički napala pok. Vida Hundrića, čovjeka u poodmakloj životnoj dobi, krhkog zdravlja (prema njegovim riječima: istukla i otrovala) te ga je time dovela u prilike koje su opasne po njegov život i zdravlje, čega je i sama bila svjesna, što je i potvrdila riječima: "Gubi se da ovdje ne umreš.". Stoga tužitelj smatra da je navedenim postupanjem pok. Vid Hundrić, odnosno njegovo zdravlje, dovedeno u ozbiljnu opasnost, te da je isti bio primoran pobjeći od tuženice i tražiti pomoć susjeda, a nakon čega mu je, uslijed nastalih događanja i pozlilo, te je i preminuo isti dan.

2. Slijedom navedenog, tužitelj tužbenim zahtjevom postavljenim u tužbi traži da se utvrdi da je tuženica nedostojna naslijediti svog oca, pok. Vida Hundrića umrlog 26. travnja 2022., uz naknadu troškova parničnog postupka sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od presuđenja do isplate.

3. Tuženica je u odgovoru na tužbu osporila tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti. Nadalje je navela da nikada svoga pok. oca nije vrijeđala, niti omalovažavala, a poglavito istoga nije fizički napadala ili činila bilo što na njegovu štetu, već se o svome ocu skrbila i brinula na najbolji mogući način, dok to tužitelj, niti osobe koje se u svojstvu svjedoka spominju u tužbi, nisu činile, niti su za pok. oca tuženice imali ikakvih, osim imovinskih, interesa. Također je navela da pok. otac tuženice nije bio kod nje 26. travnja 2022., kako to tužitelj lažno tvrdi. Naime, pok. Vid Hundrić je 24. travnja 2022. u jutarnjim satima nazvao tuženicu koja mu je u telefonskom razgovoru rekla da danas kuha nedjeljni ručak i pozvala ga da dođe. Kada se pok. Vid Hundrić njezinu pozivu odazvao tuženica je bila izrazito iznenađena i sretna, jer isti nije imao običaj dolaziti na njezinu adresu, već je tuženica uvijek bila ta koje je dolazila skrbiti o ocu na mjestu njegova stanovanja. Kada je došao kod tuženice pok. Vid Hundrić je bio sretan i nasmijan, međutim, već nakon kratkog vremena počeo je govoriti da mu nije dobro i da ga tuženica vozi kući. Tuženica je potom rekla pok. Vidu da legne, da odmori, pitala ga želi li vode, želi li kavu, rekla mu da je tek stigao te ga uvjeravala da ostane kod nje pojesti, jer nije niti ručao, budući da tuženica u tom periodu još nije stigla niti dovršiti ručak. Na njezina uvjeravanja pok. Vid Hundrić samo govorio ne, vozi me kući, nije mi dobro, a kada je tuženica želeći pomoći svome ocu istome ponovno sugerirala da ipak legne i da pričekaj, isti je izašao iz kuće i otišao kod prvih susjeda Pavlovića kako bi ga susjed odvezao kući. Za njim je odmah došla i tuženica, a iz kuće susjeda Pavlovića izašla je gospođa Đurđa Pavlović i njezin unuk Mateo Mužek. Tuženica je

tada rekla ocu da će ga ona odvesti kući, te su sjeli u njezin automobil i odvezli se. Isto tako tuženica je navela da je neistinita tvrdnja tužitelja da je pok. Vid Hundrić čim je došao kući pao na tlo gdje ga je pronašao unuk kojem je, također, ispričao što se dogodilo, koji je pozvao hitnu koja je pok. Vida Hundrića odvezla u bolnicu, u kojoj je kasnije, isti dan i preminuo. Tuženica je pojasnila da se događaj koji je opisala odvio 24. travnja 2022. u nedjelju, dok je pok. Vid Hundrić, što je nesporno, preminuo u bolnici "Sveti Duh" 26. travnja 2022. Tuženica je nastavno navela da je iz WhatsApp korespondencije između nje i Krešimira Hundrića razvidno da Krešimir Hundrić tuženici 24. travnja 2022. u 16:45 sati poslao fotografiju pok. Vida Hundrića kako leži na podu ispred svoje kuće, kojom prilikom tuženica odmah reagira i govori Krešimiru Hundriću da zove hitnu pomoć. Tuženica je još navela da je iz WhatsApp korespondencije vidljivo i da je Krešimir Hundrić govorio tuženici, misleći na pok. Vida Hundrića "opet se legel na cestu" iz čega proizlazi da postupanje pok. Vida Hundrića nije bilo izolirano, niti uvjetovano bilo kakvim prethodnim događajem. Pored toga tuženica je navela da Krešimir Hundrić fotografiju snimljenu dva dana prije smrti pok. Vida, šalje tuženici i s njom dalje normalno komunicira vezano uz pok. Vida Hundrića, uopće ne spominjući navodni "događaj". Tuženica ga tom prilikom upućuje da odmah zove hitnu, da hitna pok. Vida odveze na psihijatriju (jer nikome nije bilo jasno zašto učestalo ponavlja incidente poput tog konkretnog, a i sam Vid je ranije u razgovorima tako predlagao, dok za postojanje tadašnje dijagnoze-sepse, koja je naposljetku dovela do smrti istoga u tom trenutku tuženica nije imala saznanja), upućuje ga na lijekove pok. Vida Hundrića, raspituje se o tome gdje je odveden na što joj Krešimir Hundrić ne odgovara istoga dana već tek na ponovljenu poruku tuženice i to na način da uopće ne zna gdje mu je djed odvezen u bolnicu, navodeći da mu je rečeno da će pok. Vida Hundrića tretirati kao da ima upalu pluća. Tuženica potom samostalno saznaje da je pok. Vid Hundrić zaprimljen u bolnicu "Sveti Duh", te ga jedina odmah i posjećuje i donosi mu osobne stvari i higijenu, a nakon njegove smrti 26. travnja 2022., tuženica je organizirala sprovod, dok nikoga drugog nije bilo u blizini. Napomenula je i da nakon smrti pok. Vida Hundrića nitko, pa niti Krešimir Hundrić, nije zatražio obdukciju, niti je to medicinsko osoblje smatralo potrebnim, pa se tuženica nije imala prilike niti protiviti bilo čijim traženjima. Tuženici je od strane bolničkog osoblja rečeno da je pok. Vid preminuo uslijed sepse. Tuženica je nastavno istaknula da tužitelj, koji je za događaj navodno znao prije više od dvije godine, nikada i nikome takav događaj nije prijavio, već je čekao do ostavinske rasprave da se iznesu šokantne tvrdnje poput onih u tužbi te tuženica smatra da su namjere tužitelja manipulativne. Konačno, tuženica je predložila odrediti ispravnu vrijednost predmeta spora s obzirom na to da je isti naznačen u suviše niskom iznosu. Slijedom navedenog, tuženica je predložila odbiti tužbeni zahtjev tužitelja uz naknadu troškova parničnog postupka tuženici.

4. Sud je tijekom postupka proveo slijedeće dokaze: izvršen je uvid u preslike fotografija (str. 6-7 spisa), presliku WhatsApp komunikacije (str. 18-22 spisa), presliku medicinske dokumentacije pok. Vida Hundrića izdane od strane Kliničke bolnice "Sveti Duh" (str. 30-41 spisa), presliku rješenja ovoga suda poslovni broj O-2750/2023-16 od 24. travnja 2024. (str. 45-48 spisa), saslušani su svjedoci Srećko Pavlović (str. 52-53 spisa), Đurđa Pavlović (str. 53-54 spisa), Mateo Mužek (str. 54 spisa), Krešimir Hundrić (str. 55-56 spisa), saslušani su tužitelj (str. 62-64 spisa) i tuženica (str. 64-65 spisa), te je izvršen uvid i u drugu dokumentaciju koja prileži spisu.

5. Na temelju tako provedenog dokaznog postupka, cijeneći svaki dokaz posebno i sve dokaze zajedno, sukladno odredbi čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/1991., 91/1992., 58/1993., 112/1999., 88/2001., 117/2003., 88/2005., 2/2007., 84/2008., 96/2008., 123/2008., 57/2011., 148/2011., 25/2013., 28/2013., 89/2014., 70/2019., 80/2022., 114/2022., 155/2023. i 146/2025.; dalje: ZPP), ovaj sud tužbeni zahtjev tužitelja nalazi neosnovanim.

6. Uvidom u presliku rješenja ovoga suda, poslovni broj O-2750/2023-16 od 24. travnja 2024. (str. 45-48 spisa), utvrđeno je da je isto doneseno u ostavinskom postupku iza pok. Vida Hundrića iz Zagreba, Topolina 1., rođenog 13. kolovoza 1939., a umrlog 26. travnja 2022., OIB: 13351827996 (dalje: ostavitelj). Nadalje je utvrđeno da je tim rješenjem prekinut ostavinski postupak iz ostavitelja (t. I. izreke), te da je ovdje tužitelj, upućen u roku od 30 dana, po pravomoćnosti tog rješenja pokrenuti parnični postupak, protiv ovdje tuženice, radi utvrđenja činjenice da je tuženica nedostojna naslijediti ostavitelja (t. II. izreke). Isto tako iz obrazloženja navedenog rješenja proizlazi, a među strankama i nije sporno, da su u ostavinskom postupku iza ostavitelja kao zakonski nasljednici prvog nasljednog reda utvrđeni njegov sin, ovdje tužitelj i njegova kći, ovdje tuženica. Osim toga iz obrazloženja navedenog rješenja proizlazi da je ovdje tužitelj na ročištu održanom u tom ostavinskom postupku 11. ožujka 2024. naveo da ovdje tuženica nije dostojna naslijediti ostavitelja jer ga je tukla. Konačno, sud je u uvidom u aplikaciju eSpis utvrdio da je navedeno rješenje postalo pravomoćno 5. lipnja 2024., dok je tužba u ovom predmetu podnesena 20. lipnja 2024., dakle unutar roka dodijeljenog tužitelju navedenim rješenjem.

7. Uvidom u preslike fotografija (str. 6-7 spisa) utvrđeno je da muška osoba starije životne dobi leži na prilazu okrenuta licem prema dolje, dok iz nespornih navoda stranka proizlazi da se radi o ostavitelju.

8. Iz presliku WhatsApp komunikacije (str. 18-22 spisa) proizlazi da se ista odvijala između Krešimira Hundrića i ovdje tuženice i to na način:

- da je 20. siječnja 2022., u 20.14 sati, Krešimir Hundrić tuženici poslao fotografiju na kojoj je razvidno da muška osoba (po navodima tuženice ostavitelj) leži na podu, te da su uokolo nalaze porušeni namještaj i razbacane stvari
- da je 24. travnja 2022., u 16.45 sati, Krešimir Hundrić tuženici poslao gore opisanu fotografiju (str. 6-7 spisa), dok je u 17.33 sati tuženici napisao poruku "opet se legel na cestu",
- da je tuženica u porukama od 24. travnja 2022. poslanim u 16.51 i 17.35 sati od Krešimira Hundrića tražila da zove hitnu i da hitna ostavitelja vozi na psihijatriju u bolnicu Vrapče
- da je 24. travnja 2022., u 16.45 sati, Krešimir Hundrić tuženici poslao poruku "otpeljala ga hitna"
- da je tuženica u poruci od 27. travnja 2022. poslanoj u 8.31 napisala Krešimiru Hundriću "Deda je umro".

9. Uvidom, presliku medicinske dokumentacije pok. Vida Hundrića izdane od strane Kliničke bolnice "Sveti Duh" (str. 30-41 spisa) utvrđeno je i to iz povijesti bolesti (str. 32-33 spisa) da je ostavitelj zaprimljen u navedenu bolnicu na objedinjeni hitni bolnički prijam-internistička služba 24. travnja 2022. gdje je dovezen u pratnji Hitne medicinske pomoći uz napomenu da ga je unuk našao na podu kako hropti i leži. Nadalje je utvrđeno da se tom prilikom ostavitelj žalio na jaku bol u gornjem dijelu

abdomena i slabost, da je bio lošeg općeg stanja (borio se za zrak), pri svijesti, kontaktibilan, te djelomično orijentiran u vremenu i prostoru. Isto tako je utvrđeno i to iz otpusnog pisma (str. 38-40 spisa) da je razlog prijema bila metabolička acidoza, šok, dehidracija i sepsa. Iz navedenog otpusnog pisma je utvrđeno i da je ostavitelj pri kontrolnoj viziti 26. travnja 2022. u 13.45 sati boljeg općeg stanja, komunikativan i suvisao, te da je bez ikakvog prodroma 26. travnja 2022. u 14.18 sati zatečen bez vitalnih funkcija.

10. Svjedok Srećko Pavlović je iskazao da poznaje parnične stranke, te da mu je tuženica prva susjeda jer živi u kući do njegove i dijeli ih samo ograda. Tužitelja, također, poznaje s obzirom na to da ga je upoznao prije više od 10 godina, međutim, nije s njim baš u kontaktu, moguće da ga je vidio 2 puta u životu i to kada je došao kod svoje sestre, ovdje tuženice. Također je poznavao i ostavitelja s obzirom na to da je s vremena na vrijeme dolazio kod svoje kćerke, ovdje tuženice. Nije bio prisutan nikakvom događaju koji bi uključivao ostavitelja u travnju 2022., te nema nikakva saznanja o tome da bi isti imao kakav sukob bilo s kim u tom razdoblju, pa tako niti od 24. do 26. travnja 2022. Isto tako je naveo da su tuženica i ostavitelj imali dobar odnos, te da je on znao dolaziti kod tuženice, iako ne prečesto. Ne zna ništa o načinu na koji je umro ostavitelj, a ne zna niti kada je umro, niti gdje je umro. Dana 24. travnja 2022. ostavitelj nije došao u njegovu kuću da bi razgovarao s njim, međutim, supruga mu je rekla da je tužitelj jednom tražio da se s njim vidi, ali ne zna kada je to točno bilo, te to bolje zna njegova supruga. Ostavitelj mu nikada nije rekao da bi ga tuženica istukla i otrovala i to sada prvi puta čuje, te nikada nije prigovarao tuženici za njezin odnos s njezinim ocem ostaviteljem.

11. Svjedokinja Đurđa Pavlović je iskazala da tuženicu poznaje s obzirom na to da joj je prva susjeda, a njezinog brata, ovdje tužitelja, također poznaje jer ga je možda 5 puta u životu vidjela kada je dolazio kod tuženice. Također je poznavala i ostavitelja jer je isti dolazio kod tuženice, ali nije dolazio prečesto. Nema nikakva saznanja o događajima vezanim za ostavitelja u razdoblju od 24. do 26. travnja 2022., te nema nikakva saznanja o okolnostima smrti ostavitelja. Ostavitelj nije u travnju 2022. uopće dolazio u njezinu kuću niti je ona s njim tada razgovarala, odnosno on nikada nije bio u njihovoj kući. Odnos između tuženice i ostavitelja je bio dobar, koliko ona zna, te nema saznanja da bi oni bili u bilo kakvom sukobu i može reći da se tuženica brinula za pok. majku dok je bila živa, a također se brinula i o svojem ocu. Nema nikakvih saznanja o načinu na koji je umro, kada je umro, a niti gdje je umro ostavitelj. Saznanja o tome da se tuženica brinula o svome ocu ima iz razgovora s njim te se radi o ženi "koja stalno radi i ide s jednog posla na drugi". Također zna da je često odlazila u kuću gdje je živio ostavitelj i to najviše vikendom. S tuženicom nije razgovarala o predmetu spora te tuženica nikakav utjecaj na njih nije vršila, dok je tužitelj u 2 navrata dolazio kod nje doma te je prvi put s njim razgovarala i tražio je da se vidi s njezinim mužem koji tada nije bio prisutan i govorio joj je da se treba nasljeđivati samo po muškoj liniji. Nakon toga je došao još jednom, ali ga ona tada više nije pustila u kuću. Konačno je navela da joj je tužitelj u tom razgovoru govorio da tuženica tuče svog muža, a ona nikada u životu nije vidjela da bi se oni posvađali.

12. Svjedok Mateo Mužek je iskazao da tužitelja ne poznaje, ali da ga je možda vidio jednom ili dva puta u životu kada je imao 5 godina, no toga se ne sjeća, dok tuženicu poznaje cijeli život s obzirom na to da je ona njihova susjeda. Naveo je da je vjerojatno poznavao ostavitelja ukoliko je isti dolazio kod tuženice, no vjerojatno ga ne

bi prepoznao. Nema nikakvih saznanja o događajima iz travnja 2022. koji bi se odnosili na ostavitelja, te nije upoznat na koji način je umro, niti kada i gdje je umro, s time da je on u tom razdoblju vjerojatno živio izvan Hrvatske. U razdoblju od 24. do 26. travnja 2022. nije razgovarao s ostavitelje, te nema nikakvih saznanja o tome u kakvom su odnosu bili tuženica i njezin pok. otac s obzirom na to da posljednjih 10 godina ne živi u Hrvatskoj.

13. Svjedok Krešimir Hundrić je iskazao da je u srodstvu s parničnim strankama te da je tužitelj njegov otac, dok mu je tuženica teta, a ostavitelj djed. Prvenstveno je naveo da je prekinuo kontakt i s ocem i s tetom s obzirom na to da se "opametio". Što se tiče dana kada je umro njegov pok. djed naveo je da ga je tada zatekao negdje između 12.00 i 14.00 sati kako leži na prilazu na cestu, a bila je nedjelja i bilo je sunčano vrijeme te je došao do njega i podigao ga je i pomogao mu da dođe do svog kreveta u dnevnom boravku. Tada je sjeo pored njega i pitao ga kako je, na što mu je on ispričao da se vratio od tuženice, kod koje je bio jer ga je ista pozvala na ručak kako bi mu se ispričala za događaje koji su se dogodili par dana prije toga kada su se on i tuženica posvađali vezano oko imovine, odnosno kada ga je tuženica napala vezano oko imovine, s time da se tuženica htjela "dočepati cijele preostale imovine". Pojasnio je da nije ostavitelja zapravo pitao kako je jer je vidio da je loše i u tom razgovoru mu je rekao da ga je tuženica istukla i vrijeđala, te da je vrijeđala njegovu pok. majku. Isto tako je naveo da je bio jako vezan za svog pok. djeda jer je kod njega došao živjeti kada ga je otac s 20 godina izbacio iz kuće. Nebrojeno puta je vidio da tuženica tuče ostavitelja, npr. na način da ga, kada okrene leđa, s metlom opali po leđima i glavi, te ga je nebrojeno puta udarila nogom u stražnjicu, a jednom prilikom je čak "digla nož na njega". Iskazao je da te događaje nije prijavljivao policiji i to zato "što je glup". Potom je tog dana nazvao tetu da je pita što je bilo na što mi je rekla da ga je pozvala na ručak, te mu je rekla da joj je djed "napravio sranje" na način da je otišao kod Srećka, njezinog susjeda, i rekao mu da ga ona tuče i zlostavlja, te da se on usudio nju tužakati. Nakon tog razgovora s tetom ostavio je djeda u boravku i otišao na kat gdje je živio sa svojom obitelji i nije pretpostavio da bi djed mogao umrijeti. Potom ga je zvala susjeda Dragica, te je on izašao i uočio da djed opet leži na prilazu na cestu. Opet mu je pomogao da se dignu i dođe do kreveta, a on mu je rekao da ga jako boli trbuh, uočio je da mu se pogoršalo i čuo je grgljanje i išla mu je pljuvačka iz usta, te je tada zvao hitnu koja je došla odvezla ga je u bolnicu "Sveti Duh", a on nije išao s njim zbog svoje patološki ljubomorne žene. Nakon toga, slijedeći dan je njegov djed umro, a on nije uopće išao kod njega u bolnicu. On je hitnoj dao broj tuženice te smatra da je tu pogriješio, da je trebao dati svoj broj, ali žena mu je rekla da da broj od tuženice jer je ona dovela do te situacije. Također je naveo da mu je tuženica javila da je djed umro dok se nalazio na poslu te mu je rekla da je CRP djeda bio na 4000. Nakon toga je on slijedeći dan tražio obdukciju i razgovarao je s doktorom koji ga je odbio rekavši da je kćer, odnosno tuženica, odbila obdukciju. Nakon toga je to pustio. Naveo je i da je njegov djed umro iznenada, iako je bio zdrav kao dren. Isto tako je naveo da mu je djed u tom razgovoru prije nego što je otišao u bolnicu rekao da ga je tuženica istukla i otrovala, ali mu on to nije vjerovao. Također je naveo da je točno da mu je djed rekao da mu je tuženica rekla "otrovala sam te, bježi odavde dok nisi crko". Isto tako je naveo da kada je tuženicu nazvao na mobitel i rekao joj da je djed loše da mu je ona rekla "da Bog da crko". Iako mu je djed rekao da ga je tuženica otrovala i istukla nije zvao policiju jer se nije snašao s obzirom na to da je on u to vrijeme bio zlostavljan od svih njih, s time da ga djed nije zlostavljao. Nadalje je naveo da nema pisani dokaz da je tražio obdukciju za pok. djeda, a u bolnicu je otišao jer živi 5 minuta

udaljen od bolnice. Naveo je i da ne zna s kim je točno razgovarao u bolnici, ali je vidio što piše u nalazu te može reći da se radi o liječniku muškoj osobi. Također je naveo da nikada nije dobio službeni odgovor da je tuženica odbila obdukcija, a nije to službenim putem niti tražio. Svoje sumnje oko "neobjašnjive smrti" je rekao svome ocu, a rekao je i tuženici koja ga je uvjeravala u suprotno. Njegov otac kao zakonski nasljednik nije zatražio obdukciju jer je tada bio u Njemačkoj zbog čega je on zvao tetu. Čim je djed umro njegov otac je došao nazad, ali nije zatražio obdukciju jer mu to nije palo napamet. Nadalje je naveo da je svoje sumnje ocu rekao puno kasnije kada je prošlo i više od godinu dana te zbog svega toga krivi sebe. Isto tako je naveo da svoje sumnje niti kasnije nije rekao policiji jer je bilo prošlo previše vremena. Gore navedeni razgovor s ostavitelem je vodio u nedjelju, u travnju 2022. dan prije njegove smrti. Kada mu je predložena fotografija na str. 19 spisa svjedok je naveo da je to fotografija djeda koju je on poslao tuženici te je to bio dan kada je razgovarao s pok. djedom. Nadalje je naveo da je prije fotografiranja navedene fotografije sa str. 19 spisa već bio obavio razgovor s ostavitelem o kojem sam gore iskazivao. Upute o tome kako postupiti s djedom je tražio od tuženice jer nije imao od nikog drugog. Fotografiju je sačinio prije nego što je djeda odveo u krevet, a istu fotografiju je odnio i tuženici i svom ocu, a tuženica mu tada nije rekla da odmah zove hitnu pomoć. Iskazao je i da u WhatsApp korespondenciji nije tuženici spomenuo "trovanje". I kasnije je komunicirao s tuženicom WhatsApp korespondencijom sve dok unazad dvije godine nije odlučio prekinuti kontakt u cijelosti. Znao da je djed odvezen u bolnicu "Sveti Duh". Djedu je nekoliko puta prije ovog događaja zvao hitnu iako je bio zdrav jer je on tako htio te je taj put kada je došla hitna teta tražila da ga se vodi na psihijatriju. Nadalje je naveo da je njegov djed ranije imao epizode da bi legao na cestu. Iskazao je i da je fotografirao i poslao teti fotografiju na str. 18 spisa, ali da nije točno da se on i inače izležavao po podu, nego mu je taj put bilo stvarno loše. Ne sjeća se zašto je fotografiju poslao tuženici, ali poslao ju je i svom ocu. Svjedok je konačno naveo da je tuženica organizirala sprovod ostavitelja.

14. Saslušan u svrhu dokazivanja tužitelj je iskazao da mu je ostavitelj bio otac, dok je tuženica njegova sestra. Osobno nije bio nazočan događanjima od 24. do 26. travnja 2022. jer radi u Njemačkoj, no zna da je nekoliko dana prije toga tuženica ostavitelja istukla držačem metle, a to zna jer ga je on nazvao u Njemačku i to mu rekao. Isto tako mu je rekao da mu je tuženica psovala majku i vrijeđala ga je. Ostavitelj mu je rekao i da ga je tuženica pozvala na nedjeljni ručak kako bi se pomirili, te da se on tome rado odazvao, a nakon što je došao kući nakon tog ručka ga je nazvao te mu je rekao da je potpisao neke papire te je plakao i tada mu je rekao da mu je tuženica rekla "gubi se doma da mi ovdje ne umreš". Nakon toga je ostavitelj rekao da je došao doma i da je osjetio da ga u trbuhu peče te mu je on rekao da ode kod njegovog sina Krešimira i da traži pomoć. On je tada izašao van i pao je na pod od bolova i onda je njegov sin vidio da ostavitelj leži na podu te mu je prišao, stavio jastuk na pod i tom prilikom je ostavitelj i njegovom sinu rekao da je bio kod tuženice te da je kod tuženice sve bilo lijepo u početku, a da je to bilo zato što ga je ona namjeravala otrovati. Ovo zna jer mu je to rekao njegov sin, a rekao mu je to i otac kada ga je nazvao nakon što se vratio s ručka od tuženice. Također zna da je njegov otac kasnije otišao u bolnicu i tamo je umro, a nije siguran tko je zvao hitnu, no misli da je nazvao njegov sin Krešimir. Nakon što je došao u bolnicu njegov otac je umro drugi dan, a on nije stigao posjetiti svog oca s obzirom na da je radio u Njemačkoj. Nakon što je njegov otac umro odmah je došao doma te je rekao svom sinu Krešimiru da od bolnice traži da se utvrdi uzrok smrti. Njegov sin je to i tražio te su mu u bolnici rekli da to nije dozvoljeno

zbog toga što je tuženica, koja je njegova kćer, to zabranila. On osobno nije zatražio obdukciju s obzirom na to da je pok. otac već bio pokopan, odnosno s obzirom na to da je on došao tek na sprovod. Nadalje je naveo da nije ova događanja prijavio policiji jer se nije snašao. Naveo je i da je 1990-tih godina vidio da je jedan čovjek ubijen, odnosno bio je ugušen špagom, te je to prijavio policiji, međutim, policija nije reagirala te je mislio da sve i da prijavi ovaj događaj sa svojim ocem policiji da se ništa neće dogoditi. Prije smrti njegov otac se sam brinuo o sebi, bio je zdrav čovjek i imao je puno novaca. Njegova sestra je organizirala sprovod pok. oca i snosila troškove sprovoda, a on je poslao novce svom sinu Krešimiru za to, no tuženica nije dozvolila da on to organizira. Odnos između njegova sestre i ostavitelja je bio "na pas mater". S druge strane njegov odnos s ocem je bio izvanredan. Isto tako je naveo da je, kada je njegov otac bio stradao u šumi na način da se traktor prevrnuo na njega, on angažirao nakon 3 godine liječnike koripraktičare koji su mu pomogli. Također je naveo da je tuženica i prije ovog događaja fizički napadala njegovog oca i da se to počelo događati dok je još bila u osnovnoj školi iz razloga što je njihov tata imao puno ljubavnica, dok tuženica mrzi muškarce. Naveo je i da se nije miješao kada je tuženica tukla njegovog pok. oca jer je smatrao da se radi o obiteljskim odnosima te je volio i tatu i sestru. O tome je razgovarao s tuženicom te je ona rekla da će mamu braniti jer ju je mama tražila da je brani, odnosno mama je tražila da tuženica tuče tatu kako tata ne bi tukao njihovu mamu. Njega je mama, također, tražila da tuče svog oca, no on to nije htio. Njegov otac je bio korpulentna osoba, odnosno krupni čovjek, dok je tuženica bila mršava i žgoljava ali je ona "fajter". Tuženica je bila fizički slabija od njihovog oca, ali ga je tukla s metlom, a njihov otac se nije branio jer ju je volio. Ovakve događaje nikada nije prijavio policiji jer smatra da se policija nema što miješati u privatni život te mu nije logično da treba spriječiti nasilje u obitelji. Njegov otac inače nije imao običaj leći na cestu. Nije mu poznato što je bolnica upisala kao uzrok smrti njegovog oca, ali on smatra da je uzrok smrti trovanje, odnosno smatra da je tuženica otrovala njegovog pok. oca.

15. Saslušana u svrhu dokazivanja tužiteljica je iskazala da joj je tužitelj brat, dok je ostavitelj njihov otac. Dana 24. travnja 2022. ju je nazvao pok. otac, te je pitao što radi i ona mu je rekla da kuha ručak i pozvala ga je da dođe, a što je on i prihvatio. Nakon 20-tak minuta je došao do njezine kuće te je, čim je ušao u kuću, rekao da mu nije dobro, a ona mu je ponudila da sjedne i da mu skuha kavu i da vodu ili nešto slično, međutim, on je to odbio. Nakon toga je legao nekih 5 minuta i tražio je da ga odveze doma, ali mu je ona rekla da ga ne može voziti doma jer kuha obiteljski nedjeljni ručak, na što je on rekao da ide kod njezinog susjeda Srećka i da će ga moliti da ga odveze. Ona je tada izašla za njim te je vidjela da je on pozvonio na vrata susjedu Srećku te da je izašla Srećkova supruga koja je rekla da Srećka nema doma. Nakon toga je tatu primila za ruku i rekla da ću ga ona odvesti doma te ga je odvezla do Črnomerca i on joj je rekao da tamo stane te je nakon toga izašao iz auta i vjerojatno je otišao na autobus, a ona se vratila doma. Potom, u poslijepodnevnim satima, oko 16.00, 17.00 sati ju je nazvao nećak Krešimir Hundrić i rekao joj da se deda "opet legel na cestu". Ona je Krešimiru rekla da pozove hitnu da odveze njezinog oca na pregled s obzirom na to da nije znala što mu je jer je već jednom to bio napravio, odnosno već jednom se legao na cestu. Nakon toga je Krešimir zvao hitnu te su njezinog oca odvezli na bolnicu "Sveti Duh" i ona je navečer otišla u tu bolnicu kako bi mu odnijela stvari, međutim, nisu je pustili jer je bila korona. Ujutro 26. travnja 2022. su je na radnom mjestu obavijestili da je njezin otac umro. Ona je nakon toga otišla u bolnicu i obavila razgovor s liječnikom te su joj rekli da je otac umro od sepse. Pitali su

je želi li obdukciju, a ona je rekla da ne želi, da nema potrebe. Nju niti tužitelj, a niti njegov sin nisu tražili da se obavi obdukcija niti su joj pomogli oko sprovoda, već je to sve obavila ona i nisu joj nudili pomoć pri tome. Nadalje je, u odnosu na navode tužitelja da je otrovala svog oca, iskazala da se toga gnuša. Još je navela da se 24. travnja 2022. nije svađala s ocem, niti su bili u bilo kakvom sukobu. Ona i njezin otac su imali žučnih rasprava jer je on bio "prijeke naravi", ali ga nikada nije fizički tukla, "Bože sačuvaj", te je navela da je njezin otac bio fizički jaka osoba. Također je navela da je tužitelj s njihovim pok. ocem "bio u nikakvom" odnosu" te je on ignorirao oca, ali i svu ostalu obitelj. Otac je otišao susjeda pitati da ga odveze doma jer je ona kuhala ručak, a nije pričekao da skuha ručak jer je rekao da mu nije dobro. Isto tako je navela da nije bio uzrujan zato što ga ona nije odvezla: Nije bilo uobičajeno da odlazi kod susjeda s njima razgovarati, ali ih je pozdravio kada ih je vidio u dvorištu. Tada je osim susjede Pavlović bio nazočan i unuk Mateo Mužek. Oca je pustila da ide autobusom s Črnomerca zato što je tražio da stane, ali ne zna zašto je tražio da stane, međutim pretpostavljala da je otišao kod prijateljice koja živi na Črnomercu. U bolnici su je pitali želi li obdukciju jer je to uobičajena procedura. Nije tukla svoga sina ili muža. Iskazala je i da ja 24. travnja 2022. nije išla na adresu Topolina 1, gdje je živio njezin pok. otac prije ovih događaja, odnosno da tog dana uopće nije bila na toj adresi. Konačno je navela da je svjedokinja Đurđa Pavlović u ovom predmetu iskazala da nema nikakvih saznanja oko ostavitelja na dan 24. travnja 2022. jer oni imaju svoj život te da ih vjerojatno ovo nije zanimalo.

16. Sud je prihvatio iskaz svjedoka Srečka Pavlovića, Đurđe Pavlović i Matea Mužeka jer su isti životni, logični, uvjerljivi, te međusobno sukladni, pri čemu je sud imao u vidu i da navedeni svjedoci nisu ni na koji način zainteresirani za ishod ovog spora. Iz istih razloga sud je u relevantnim dijelovima prihvatio i iskaz tuženice osim u dijelu u kojem je navela da je ostavitelj, nakon što mu je rekla da ga ne može voziti doma jer kuha obiteljski nedjeljni ručak, pozvonio na vrata susjedu Srečku i da je izašla Srečkova supruga koja je rekla da Srečka nema doma, te da je bio nazočan i njihov unuk Mateo Mužek. Ovo stoga što je njezin iskaz u tom dijelu suprotan iskazu svjedoka Đurđe Pavlović i Matea Mužeka iz kojih proizlazi da ostavitelj u travnju 2022. nije dolazio u njihovu kuću, te da tada nisu razgovarali s ostaviteljem.

17. Nadalje, sud nije prihvatio iskaz svjedoka Krešimira Hundrića u dijelu u kojem je iskazao da je ostavitelj umro u nedjelju i to onog dana kada ga je zatekao da leži na prilazu. Ovo stoga što je iz provedenih dokaza utvrđeno da je ostavitelj umro 26. travnja 2022., a što je prema kalendaru bilo u utorak. Osim toga iz gore citirane medicinske dokumentacije proizlazi da je ostavitelj u Kliničku bolnicu "Sveti Duh" zaprimljen 24. travnja 2022., te da je umro i istoj bolnici 26. travnja 2022. Sud iskaz navedenog svjedoka, isto tako, nije prihvatio ni u dijelu u kojem je naveo da je tuženica ostavitelja istukla i vrijeđala, te da je nebrojeno puta vidio da tuženica tuče ostavitelja i to na način "da ga, kada okrene leđa, s metlom opali po leđima i glavi, te ga je nebrojeno puta udarila nogom u stražnjicu, a jednom prilikom je čak digla nož na njega". Ovo iz razloga što njegov iskaz u tom dijelu prije svega nije poduprt drugim adekvatnim dokazima (npr. medicinskom dokumentacijom, kaznenom prijavom i sl.). Osim toga nije logično, niti uvjerljivo da bi svjedok znao da se tuženica na ovaj način odnosila prema ostavitelju (za kojeg je svjedok kako tvrdi bio jako vezan), ali da ne bi ništa poduzeo u pravcu da takvo postupanje tuženice spriječi (npr. prijavljivanjem nadležnom Centru za socijalnu skrb ili Policijskoj postaji). Isto tako sud nije prihvatio iskaz navedenog svjedoka niti u dijelu u kojem je opisivao događaje koji su odvijali

između tuženice i ostavitelja navedenog dana kada je ostavitelj odvezen u bolnicu i to prije svega iz razloga što je i sam svjedok naveo da istom nije bio prisutan, a osim toga u istom dijelu njegov iskaz je u suprotnosti i s prihvaćenim iskazima svjedoka Srećka Pavlovića, Đurđe Pavlović, Matea Mužeka i tuženice. Pored navedenog valja reći da nije logično, ni životno da navedeni svjedok nakon što mu je ostavitelj, prema njegovim tvrdnjama, rekao da ga je tuženica otrovala, na to ne bi ukazao zaposlenicima Hitne medicinske pomoći kada su došli po ostavitelja, niti je logično da bi im pored takvog saznanja o navodnom trovanju od strane tuženice, upravo dao broj od tuženice za daljnje kontaktiranje i to neovisno o tome što mu je što mu je supruga sugerirala. Njegov iskaz, isto tako, nije prihvaćen ni u dijelu u kojem je naveo da je tražio obdukciju tijela ostavitelja jer, također, nije poduprt adekvatnim dokazima (npr. odgovarajućom dokumentacijom). Konačno, iskaz navedenog svjedoka nije prihvaćen ni u dijelu u kojem je naveo da je ostavitelj prije opisanog događaja bio zdrav. Ovo stoga što je u tom dijelu njegov iskaz suprotan gore navedenoj medicinskoj dokumentaciji u kojoj su kao dosadašnje bolesti ostavitelja navedeni arterijska hipertenzija i alkoholizam, pri čemu valja dodati da je svjedok i sam naveo da je ostavitelju nekoliko puta prije ovog događaja zvao hitnu pomoć. U ostalim dijelovima, u kojima je iskaz navedenog svjedoka sukladan s drugim prihvaćenim dokazima, sud je i njegov iskaz prihvatio.

18. Sud nije prihvatio iskaz tužitelja u dijelu u kojem je naveo da mu je ostavitelj rekao da je nekoliko dana prije predmetnih događaja tuženica ostavitelja istukla držačem metle, psovala mu majku i vrijeđala ga, te da mu je nakon nedjeljnog ručka rekla "gubi se doma da mi ovdje ne umreš", kao ni u dijelu u kojem je naveo da je uzrok smrti ostavitelja trovanje, odnosno da je tuženica otrovala ostavitelja. Njegov iskaz nije prihvaćen ni u dijelu u kojem je naveo da je odnos između tuženice i ostavitelja bio "na pas mater", te da je tuženica i prije ovog događaja fizički napadala njegovog oca. Isto tako iskaz tužitelja nije prihvaćen ni u dijelu u kojem je naveo da je njegov sin, po njegovoj uputi, tražio obdukciju, ali da su mu u bolnici rekli da to nije dozvoljeno zbog toga što je tuženica, koja je njegova kćer, to zabranila. Naime, u navedenim dijelovima iskaz tužitelja nije prihvaćen iz istih razloga iz kojih u tim dijelovima nije prihvaćen niti iskaz svjedoka Krešimira Hundrića, odnosno iz razloga što isti nije životan, logičan, ni uvjerljiv, i to posebice u dijelu iz kojeg proizlazi da o takvom postupanju tuženice, da se ono dosta dogodilo, tužitelj ne bi obavijestio nadležne institucije, te da ne bi službenim putem tražio obdukciju, a sve imajući u vidu da tužitelj navedene tvrdnje ne potkrepljuje bilo kakvim materijalnim dokazima (npr. prijavama, dokumentacijom). Pritom još valja dodati da iskaz tužitelja dovodi u pitanje i činjenica da iz medicinske dokumentacije ne proizlazi da bi se ostavitelj, koji je pri kontrolnoj viziti na dan 26. travnja 2022. u 13.45 sati (otpusno pismo-str. 38 spisa) bio boljeg općeg stanja, komunikativan i suvisao, medicinskom osoblju pritužio na postupanje tuženice. Imajući u vidu izneseno sud iskaze tužitelja i njegovog sina svjedoka Krešimira Hundrića u navedenim dijelovima smatra, usmjerenima isključivo na ishod ovog postupka.

19. Dakle, tužitelj činjeničnim navodima tužbe ukazuje na nedostojnost tuženice za nasljeđivanje iza pok. oca, ostavitelja, u smislu odredbe čl. 125. Zakona o nasljeđivanju ("Narodne novine" broj 48/2003., 163/2003., 35/2005., 127/2013., 33/2015. i 14/2019.; dalje: ZN) kojom je propisano da je nedostojan naslijediti, kako na temelju zakona tako i na temelju oporuke, kao i dobiti bilo što na temelju oporuke, između ostalog, onaj koji je namjerno usmrtio ostavitelja ili je to pokušao (t. 1.), kao onaj koji nije htio pružiti ostavitelju nužnu pomoć, koju mu je mogao pružiti bez

opasnosti za vlastiti život, ili ga je ostavio bez pomoći u prilikama koje su opasne za život ili zdravlje (t. 4.).

20. Međutim, tužitelj, na kojem se u smislu odredbe čl. 219. st. 1. ZPP-a nalazi teret dokazivanja, u konkretnom slučaju nije dokazao, a niti to proizlazi iz providnih dokaza koje je sud prihvatio, da bi tuženica usmrtila ostavitelja, odnosno da bi ga dovela u prilike opasne po život ili zdravlje. Naime, u ovom postupku je utvrđeno da je ostavitelju, osobi visoke životne dobi (83 godine) pozlio u poslijepodnevnim satima 24. travnja 2022., te da je istog dana u 18.58 sati dovezen u pratnji Hitne medicinske pomoći u Kliničku bolnicu "Sveti Duh" u kojoj bolnici je umro 26. travnja 2022. Iz medicinske dokumentacije koja je priložena u spis ne proizlazi da bi njegova smrt bila uzrokovana trovanjem ili fizičkim ozljedama nastalim napadom, dok tužitelj tijekom ovog postupka nije odgovarajućim dokazima (npr. sudskomedicinskim vještačenjem, podnošenjem kaznene prijave) takvu svoju tvrdnju dokazao, već je na ročištu održanom 10. travnja 2026. naveo da nema daljnjih dokaznih prijedloga, te je odustao od svih predloženih, a neprovedenih dokaza i predložio je da se glavna rasprava zaključi temeljem stanja spisa. Isto tako tužitelj nije dokazao niti svoju tvrdnju da tuženica u takvim okolnostima nije htjela ostavitelju pružiti nužnu pomoć, odnosno da ga je ostavila bez pomoći u prilikama koje su opasne za život ili zdravlje. Naime, iz iskaza tuženice je utvrđeno da je ona na traženje ostavitelja istog 24. travnja 2022. odvezla do Černomerca, te da se vratila doma, da bi je kasnije u poslijepodnevnim satima Krešimir Hundrić obavijestio da je ostavitelju pozlio na što mu je ona sugerirala da zove hitnu pomoć, a u tom dijelu je njezin iskaz potvrdio i Krešimir Hundrić, koji je naveo da je fotografiju ostavitelja koja se nalazi na str. 19 spisa poslao tuženici te da je upute o tome kako postupiti s ostaviteljem tražio od tuženice jer nije imao od nikog drugog. Iz navedenog, upravo suprotno tvrdnjama tužitelja, proizlazi da je tuženica pokušala pomoći ostavitelju.

21. Slijedom navedenog, kako tužitelj nije dokazao da bi se na strani tuženice ostvarile pretpostavke za nedostojnost za nasljeđivanje iz odredbe čl. 125. t. 1. i 4. ZN-a, tako je valjalo odbiti kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja.

22. Kako je već i nakon provedenih dokaza utvrđeno da je tužbeni zahtjev tužitelja neosnovan, tako je sud odbio prijedlog tuženice za provođenje dokaza saslušanjem svjedoka Marija Lojbla, Tihane Lojbl, Ane Hundrić i Ivana Matuna, a s obzirom na to da saslušanje tih svjedoka nije bilo potrebno.

23. Odluka o troškovima parničnog postupka se temelji na odredbama čl. 154. st. 1. ZPP-a i čl. 155. ZPP-a. Troškovi su odmjereni prema vrijednosti predmeta spora naznačenoj u tužbi jer isti, po ocjeni ovog suda, unatoč navodima tuženice, nije naznačen u suviše niskom iznosu. Isto tako troškovi su odmjereni sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 138/2023.; dalje: Tarifa) po kojoj vrijednost jednog boda iznosi 2,00 EUR, a imajući u vidu i troškovnik stranke.

24. Tako je s osnove troška zastupanja po punomoćniku odvjetniku tuženici dosuđen trošak u ukupnom zatraženom iznosu od 1.250,00 EUR. Isti trošak se odnosi na sastavljanje odgovora na tužbu od 2. kolovoza 2024. u iznosu od 200,00 EUR (100 bodova - Tbr. 8/1 Tarife), sastavljanje podneska od 25. srpnja 2025. u iznosu od 200,00 EUR (100 bodova-Tbr. 8/1 Tarife), zastupanje na ročištima 5. lipnja 2025., 15.

listopada 2025. i 10. travnja 2026. u iznosu od 200,00 EUR za svako (10 bodova-Tbr. 9/1 Tarife), te trošak PDV-a (25%) na navedene radnje u iznosu od 250,00 EUR.

25. Međutim, tuženici nije priznat trošak sudskih pristojbi jer tuženica iste nije platila, niti je pozvana na njihovo plaćanje.

26. Slijedom navedenog odlučeno je kao u izreci.

Zagreb, 30. travnja 2026.

Sutkinja
Brankica Bobšić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od dana primitka iste. Žalba se podnosi putem ovoga suda. O žalbi odlučuje Županijski sud.

DNA

- tužitelju po odvj. uz rješenje o plaćanju sudske pristojbe na presudu u iznosu 53,09 EUR
- tuženici po odvj.

Broj zapisa: **9-30887-5f1b9**

Kontrolni broj: **0e647-3fd8d-5fcfa**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.